

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 12 d'Abril de 2020. N° 15

JESÚS HA RESSUSCITAT.

ÉS VIVENT EN LA SOCIETAT.

VIU LA PASQUA.

¿Per què concretament aquest lema?

Primer: Jesús ha ressuscitat. És la gran veritat de fe que justifica tot el tarannà com a cristians. Jesús va venir al món per donar-nos a conèixer que el Déu i Pare de tota la humanitat, per a totes les generacions, és Déu de vida i tots estem cridats, gràcies a la mort i resurrecció de Jesús, a participar de la vida per sempre. Ell éssent Déu es va fer humà com nosaltres, va morir com nosaltres, però ressuscitant com a Fill de Déu, ens ha promès la vida per sempre fent-nos semblants a ell en la participació de la seva vida gloriosa. És el gran regal que el Pare ens ha fet. La mort no és la fi. Tots viurem. La vida és el distintiu principal de la condició humana, amb tot el que això suposa d'amor, bé, justícia, veritat, pau, goig...La seva plenitud només la podem trobar en la font mateixa, que és Déu. Aquesta és la nostra fe.

Segon: És vivent en la societat. El mateix Jesús ja havia dit: "estaré amb vosaltres dia rere dia, fins a la consumació dels segles". Quan ressuscitat dona el seu Esperit Sant, és la seva presència en nosaltres. És la presència viva de Jesús per sempre. Mentre estem en aquest món i en aquest món de tot el que ens envolta, Ell és vi vent en la societat. El qui creu en Jesús, ha de viure fent-lo present amb els valors i l'estil que ell actuava i amb l'amor que ell estimava i valorava les persones i la natura, com a do del Pare.

"Tot el que feu o deixeu de fer als altres m'ho feu o negueu a mi".

Ell és vivent en tots(tes) i en tot. L'experiència del ressuscitat i que nosaltres gaudim de la vida, cal fer-la en la vida quotidiana, amb l'altra gent i amb tot el que ens envolta.

Tercer: VIU LA PASQUA. Les nostres celebracions litúrgiques i religioses, les nostres festes compartides, les felicitacions, els cants...han de ser expressió del nostre convenciment de fe. Perquè sabem, des de la fe, que Jesús ha ressuscitat, hem de viure cada dia amb el sentit del que vol dir Pasqua=el pas del Senyor (de la mort a la Vida). Hem d'estar sempre disposats a lluitar contra tot allò que mata el que és vida en un mateix, per a poder oferir el que aporta vida als altres.

"El que perdi la vida per mi, la trobarà" va dir Jesús. Anar perdent la vida, cada dia perquè hom estima, fa el bé, és just, va amb la veritat...en tot el que fa comparteix amb els altres, aquest de veritat viu la Pasqua (i, pot ser, que no en sigui conscient, però Déu, que veu el cor de la persona, ho sap).

Si volem Pasqua pot ser en cada acció i cada dia. No es tracte d'una doctrina, sinó de la pròpia vida viscuda donant així a conèixer la nostra esperança de viure amb Jesús ressuscitat .

Mn Joaquim Rius

La fe en Jesús, resucitado por el Padre, no brotó de manera natural y espontánea en el corazón de los discípulos. Antes de encontrarse con él, lleno de vida, los evangelistas hablan de su desorientación, su búsqueda en torno al sepulcro, sus interrogantes e incertidumbres.

María de Magdala es el mejor prototipo de lo que acontece probablemente en todos. Según el relato de Juan, busca al crucificado en medio de tinieblas, «cuando aún estaba oscuro». Como es natural, lo busca «en el sepulcro». Todavía no sabe que la muerte ha sido vencida. Por eso, el vacío del sepulcro la deja desconcertada. Sin Jesús, se siente perdida. →

Los otros evangelistas recogen otra tradición que describe la búsqueda de todo el grupo de mujeres. No pueden olvidar al Maestro que las ha acogido como discípulas: su amor las lleva hasta el sepulcro. No encuentran allí a Jesús, pero escuchan el mensaje que les indica hacia dónde han de orientar su búsqueda: « ¿Por qué buscáis entre los muertos al que vive? No está aquí. Ha resucitado».

La fe en Cristo resucitado no nace tampoco hoy en nosotros de forma espontánea, sólo porque lo hemos escuchado desde niños a catequistas y predicadores. Para abrirnos a la fe en la resurrección de Jesús, hemos de hacer nuestro propio recorrido. Es decisivo no olvidar a Jesús, amarlo con pasión y buscarlo con todas nuestras fuerzas, pero no en el mundo de los muertos. Al que vive hay que buscarlo donde hay vida.

Si queremos encontrarnos con Cristo resucitado, lleno de vida y de fuerza creadora, lo hemos de buscar, no en una religión muerta, reducida al cumplimiento y la observancia externa de leyes y normas, sino allí donde se vive según el Espíritu de Jesús, acogido con fe, con amor y con responsabilidad por sus seguidores.

Lo hemos de buscar, no entre cristianos divididos y enfrentados en luchas estériles, vacías de amor a Jesús y de pasión por el Evangelio, sino allí donde vamos construyendo comunidades que ponen a Cristo en su centro porque, saben que «donde están reunidos dos o tres en su nombre, allí está Él».

Al que vive no lo encontraremos en una fe estancada y rutinaria, gastada por toda clase de tópicos y fórmulas vacías de experiencia, sino buscando una calidad nueva en nuestra relación con él y en nuestra identificación con su proyecto. Un Jesús apagado e inerte, que no enamora ni seduce, que no toca los corazones ni contagia su libertad, es un "Jesús muerto". No es el Cristo vivo, resucitado por el Padre. No es el que vive y hace vivir.

José-Antonio Pagola

Retorna abril
darrere el baf dels vidres
i ens xiuxiueja
que sempre mantindrà
allò que prometia.

Com cada abril,
la poda de l'hivern
fa el seu miracle
i deixa a les brancades
un raig de fulles tendres.

També aquest any
els primers brots de l'arbre
es tornen mans
per encaixar amb les nostres
la rel de la promesa.

Sempre retorna
la vida que reneix,
mai confinada,
a dir-nos que som u
al si de la natura

ECOPARROQUIES